

Sygn. akt III Ca 1049/22

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 marca 2023 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący – Sędzia Sądu Okręgowego Magdalena Balion – Hajduk

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 1 marca 2023 r. w Gliwicach

sprawy z powództwa K. P.

przeciwko J. Z.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanej

od wyroku Sądu Rejonowego w Zabrze

z dnia 19 września 2022 r., sygn. akt I C 979/19

1. **oddala apelację;**

2. **zasądza od pozwanej na rzecz powódki 1800 (jeden tysiąc osiemset) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania odwoławczego.**

SSO Magdalena Balion – Hajduk

Sygn. akt III Ca 1049/22

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Zabrze wyrokiem z 19 września 2022 roku zasądził od pozwanej J. Z. na rzecz powódki K. P.(...) złotych z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 26 lutego 2019 roku, oddalił powództwo w części oraz zasądził od pozwanej na rzecz powódki 5 240 złotych tytułem zwrotu kosztów procesu po ich stosunkowym rozdzieleniu i orzekł o kosztach sądowych.

Sąd Rejonowy ustalił, że 30 czerwca 2018 roku pomiędzy powódką K. P. a pozwaną J. Z. zawarta została umowa na wykonanie i zamontowanie mebli kuchennych. Jako termin realizacji wskazano 8 tygodni. Strony uzgodniły przy tym rodzaj frontów, szyb, kolor korpusu, kolor i grubość blatu, rodzaj uchwytów, oświetlenie oraz rodzaj szuflad. Jako wartość zlecenia strony wskazały kwotę 40000 zł, zaś na poczet zawartej umowy wpłacony został zadek w kwocie 12 000zł.

Umowa została zawarta w domu powódki. Pozwaną podczas zawarcia i realizacji umowy reprezentował C. Z.. Pozwana nie uczestniczyła osobiście w zawarciu i realizacji umowy.

W dacie zawarcia pomiędzy stronami umowy pozwana prowadziła działalność gospodarczą pod firmą (...).

W trakcie realizacji umowy osobami, które kontaktowały się z powódką w imieniu pozwanej byli C. Z. oraz M. W.. W wiadomościach tekstowych kierowanych do powódki C. Z. podpisywał się jako (...).

Podczas oczekiwania na montaż mebli, powódka zwróciła się do pozwanej celem wprowadzenia zmian w pierwotnym projekcie. Zmiany obejmowały m.in. zamianę szafki rogowej na szafkę prostą oraz dodatkowe zamontowanie rolety. Zakres wprowadzanych zmian wpływał na termin realizacji dzieła.

W związku z realizacją umowy, pracownicy pozwanej złożyli powódce około 5-6 wizyt. Prace montażowe rozpoczęły się w listopadzie 2018 roku. O pierwszych wadach, tj. w blacie, obwolucie, braku uchwytu w rolecie oraz o nieprawidłowym skręceniu szafek, powódka poinformowała C. Z. telefonicznie na drugi dzień po ich zauważeniu. Pracownicy pozwanej nie wymienili uszkodzonych elementów kuchni, za wyjątkiem blatu. Przy kolejnych wizytach przynosili ten sam uszkodzony towar. Powódka nie wyrażała zgody na przedłużenie terminu do wykonania umowy, bowiem zależało jej na szybkiej realizacji mebli.

W okolicach Świąt Bożego Narodzenia pracownicy pozwanej przyjechali do powódki celem usunięcia stwierdzonych wad w meblach, jednakże do usunięcia tychże wad nie doszło.

W dniu 3 stycznia 2019 roku powódka zleciła wykonanie prywatnej opinii dotyczącej oceny jakości wykonania mebli kuchennych. Za wykonanie tej opinii powódka zapłaciła kwotę 2 337 zł.

W dniu 25 stycznia 2019 roku powódka odstąpiła od umowy na wykonanie i zamontowanie mebli kuchennych. Jednocześnie wezwała pozwaną do zapłaty kwoty 50 337zł, na którą to składały się: kwota 24 000 zł tytułem zwrotu podwójnej wartości zadatku, kwota 24 000 zł tytułem zwrotu kwoty uiszczonej na poczet ceny oraz kwota 2 337 zł tytułem zwrotu kosztów opinii technicznej. W odpowiedzi pozwana wskazała, iż brak było podstaw do odstąpienia od umowy.

Sąd I instancji na podstawie opinii biegłego z zakresu rzeczoznawstwa meblowego ustalił, że meble są niekompletnie zamontowane, a nadto nie wykonano następujących elementów:

- 1) brak kompletnego montażu zabudowy wysokiej po prawej stronie, tzn. brak montażu pionowych po prawej i lewej stronie lodówki, brak montażu szafki nad lodówką, brak montażu wieńca poziomego na górze zabudowy. Są to wady istotne, fizyczne, usuwalne, zasadniczo obniżające funkcjonalność oraz estetykę całości mebli kuchennych;
- 2) brak instalacji wszystkich cokołów dolnych/przy podłogowych. Są to wady istotne, fizyczne, usuwalne, zasadniczo obniżające estetykę całości mebli kuchennych oraz częściowo funkcjonalność;
- 3) brak instalacji oświetlenia podblatowego, na które wykonano stosowne kanały w dolnych płaszczyznach blatu. Jest to wada istotna, fizyczna, usuwalna, zasadniczo obniżająca estetykę mebli oraz ich funkcjonalność oraz ograniczająca ich funkcję aranżacyjną w pomieszczeniu kuchni. Pozostawienie otwartej, porowatej i nasiąkliwej niezabezpieczonej struktury płyty wiórowej na dolnej płaszczyźnie blatu sprzyja jego uszkodzeniu na skutek oddziaływania wody i wilgoci podczas standardowego i zgodnego z przeznaczeniem użytkowania i czyszczenia mebli kuchennych;
- 4) brak blendy osłaniającej wolną przestrzeń – po lewej stronie szafek dolnych, przy ścianie. Jest to wada nieistotna, fizyczna, usuwalna, nieznacznie obniżająca estetykę tej części mebli;
- 5) brak instalacji uchwytu w rolecie, w zabudowie wysokiej. Jest to wada istotna, fizyczna, usuwalna, zasadniczo obniżająca funkcjonalność tej części mebli;
- 6) krawędź blatu wyspy zachodzi na korpus mebla. Jest to wada istotna, fizyczna, usuwalna, zasadniczo obniżająca estetykę tej części mebli oraz standard wykonania wyrobu;
- 7) na krawędziach pionowych w częściach górnych elementów czarnych boków widoczne są nieakceptowalne chropowatości, mikroodpryski oraz przeszlifowania do białego podkładu. Są to wady istotne, fizyczne, usuwalne, zasadniczo obniżające estetykę wyspy i standard jej wykonania;

- 8) podczas wysuwania i wsuwania carga stwierdzono jego nadmierną niestabilność i przechylenie się na boki. Jest to wada istotna, fizyczna i usuwalna, zasadniczo obniżająca komfort użytkowania wyroku oraz standard jego wykonania;
- 9) pomiędzy korpusami, a frontami tzw. „zabudowy” istnieją różnice kolorystyczne. Jest to wada istotna, fizyczna i nieusuwalna, zasadniczo obniżająca estetykę i standard wykonania wyrobu;
- 10) nieprawidłowe zamontowanie (...) oraz kolizja koszy z wewnętrzną płaszczyzną frontu. Jest to wada istotna, fizyczna, usuwalna, zasadniczo obniżająca komfort użytkowania wyrobu, standard jego wykonania oraz wprowadzająca zagrożenie uszkodzenia frontu;
- 11) brak kąta prostego w szafce wiszącej lewej, krzywo docięte półki oraz krzywe osadzenie frontów. Jest to wada nieistotna, fizyczna i usuwalna, nieznacznie obniżająca estetykę wyrobu;
- 12) wykonanie zbyt głębokiego cięcia otworu na zlew. Wada ta zostanie zlikwidowana podczas instalacji metalowej listwy wysłaniającej, stanowiącej integralne wyposażenie zmywarki. Jest to wada nieistotna, fizyczna i usuwalna, nieznacznie obecnie obniżająca odporność wyrobu na parę wodną;
- 13) na froncie szafki wiszącej, po lewej stronie zabudowy, znajdują się niemożliwe do usunięcia zacieki. Plamy te mają genezę niezakończonych obróbki polerowania powierzchni. Jest to wada nieistotna, fizyczna i usuwalna, nieznacznie obecnie obniżająca estetykę wyrobu;
- 14) brak bocznych ścianek w szufladach wysokich typu T. A. B.. Dotyczy to 8 sztuk szuflad. Jest to wada istotna, fizyczna i usuwalna, zasadniczo obniżająca funkcjonalność wyrobu oraz standard kompletności wykonania wyrobu. Wada ta świadczy o niekompletnym montażu mebli;
- 15) brak kompletu – wymaganych przez producenta B. – wkrętów montażowych we wszystkich szufladach T. A. B.. Dotyczy to ponad 100 sztuk wkrętów mocujących. Są to wady istotne, fizyczne, usuwalne, zasadniczo obniżające stabilność posadowienia prowadnic w meblu i sztywność wykonania skrzyń szufladowych oraz standard wykonania wyrobu. Wada ta świadczy o niekompletnym montażu mebli;
- 16) brak montażu metalowej listwy wysłaniającej nad zmywarką, służącej do ochrony dolnej powierzchni blatu. Jest to wada istotna, fizyczna i usuwalna, zasadniczo obniżająca odporność blatu na standardowo oddziałującą na niego parę wodną. Wada świadczy o niekompletnym montażu mebli oraz obniża standard wykonania wyrobu;
- 17) brak poprawnego zabezpieczenia przekroju blatu przy listwie metalowej w miejscu kąтового łączenia blatów. Jest to wada istotna, fizyczna, usuwalna, zasadniczo obniżająca odporność blatu na standardowo oddziałującą na niego wodę i wilgoć. Wada ta świadczy o niekompletnym montażu mebli oraz obniża standard wykonania wyrobu;
- 18) brak poprawnego zabezpieczenia przekroju blatu przy otworze gniazda elektrycznego nablátowego. Jest to wada istotna, fizyczna i usuwalna, zasadniczo obniżająca odporność blatu na standardowo oddziałujące na niego wodę i wilgoć podczas użytkowania zgodnego z przeznaczeniem. Wada świadczy o niekompletnym montażu mebli oraz obniża standard wykonania wyrobu;
- 19) we wszystkich frontach zastosowane niezgodne z umową uchwyty meblowe. Jest to wada istotna, fizycznie nieusuwalna, będąca niezgodnością z umową, zasadniczo zmieniająca koncepcję stylistyczną i estetykę wyrobu. Nieusuwalność wady polega na konieczności wymiany wszystkich frontów kuchennych w celu zmiany uchwytów;
- 20) błąd projektowy wykonania frontów w szafce narożnej po lewej stronie, pozostawiając pomiędzy frontami 10 mm szczelinę. Jest to wada istotna, fizyczna, usuwalna, zasadniczo obniżająca estetykę i standard wykonania mebla;
- 21) stwierdzono zalanie boku środkowego pogrubianego zabudowy wysokiej. Zniszczenie to jest wadą istotną, niefizyczną, usuwalną poprzez wymianę elementu, zasadniczo dyskwalifikującą użyteczność i estetykę elementu;

22) na elementach frontów zabudowy wysokiej, od ich wewnętrznej strony, stwierdzono przetarcie laminatu na krawędzi frontu oraz przetarcia naroży do surowej i nasiąkliwej struktury. Są to wady istotne, fizyczne i usuwalne, zasadniczo obniżające odporność elementów na wodę i wilgoć. Wady obniżają standard wykonania wyrobu;

23) nierówne przestawianie czół poszczególnych elementów blatu względem czół korpusów meblowych (różnice dochodzą do 14 mm). Są to wady istotne, fizyczne, usuwalne, zasadniczo obniżające estetykę i standard wykonania i zamontowania mebli kuchennych.

Meble w wielu miejscach dotyczących jakości oraz poprawności ze sztuką stolarską zostały wykonane nieprawidłowo. Tylko wady regulacji frontów mogły być usunięte podczas regulacji po zakończeniu montażu. Standardowo końcowych regulacji tych elementów dokonuje się po właściwym montażu mebli. Jest to czynność końcowa i czasem musi być uzupełniona dodatkowymi doregulacjami po właściwym obciążeniu mebli. Brak regulacji frontów w niniejszej sprawie, gdzie montaż nie został zakończony, nie powinien być traktowany jako wada. Obecny kształt całości zabudowy meblowej kuchennej różni się od pierwowzoru w obrębie szafek wiszących, które w pierwotnej formie miały być kątowe

i wychodzić na ścianę z oknem oraz w obrębie zabudowy wysokiej, gdzie po lewej stronie fronty lakierowane na części wysokości zmieniono na roletę.

Przy tego rodzaju techniczno-technologicznym charakterze wykonania mebli kuchennych montaż powinien trwać maksimum 2-3 dni, tj. ok. 32-48 roboczogodzin przy zespole dwóch montażystów.

Nie stwierdzono w charakterze wad oznak złego użytkowania i niewłaściwego czyszczenia. Część wad posiadała oznaki nieprofesjonalnego maskowania – pozostawiono ślady retuszy pędzlem.

Akcesorium meblowe typu cargo podblatowe powinno posiadać stabilność położenia w pionie w stanie obciążonym i nieobciążonym, ponieważ nie można wykluczyć jego użytkowania podczas różnorodnego obciążenia półek górnych i dolnych, a także przechowywania przedmiotów lekkich lub ich braku. Wada ta miała charakter istotny i usuwalny.

Zastosowanie systemu narożnego wysuwnego firmy (...) zamiast M. C. jak na projekcie jest wadą fizyczną – niezgodnością z umową/projektem.

Żadna ze wskazanych wad nie była następstwem zabrudzenia.

Obecnie powódka nie ma możliwości użytkowania dostarczonych przez pozwaną mebli, bowiem kuchnia nie jest kompletna. Powódka korzysta jedynie z niektórych sprzętów.

Pozwana, przedstawiając katalogi prezentujące sprzedawane meble, posługiwała się nazwą (...). Tożsamym oznaczeniem pozwana posługiwała się podczas ekspozycji na targowisku w B..

Na stronie internetowej pozwanej brak jest oznaczenia przedsiębiorcy, zaś jako pierwszy numer do kontaktu widnieje numer należący do C. Z..

Sąd nie uwzględnił przedłożonej faktury nr (...) z dnia (...) roku wystawionej przez C. Z., działającego pod firmą (...) C. Z.". Faktura ta, zgodnie z twierdzeniami strony pozwanej oraz C. Z., była pierwszą fakturą wystawioną w 2018 roku, bowiem klienci byli zainteresowani otrzymaniem paragonów. W ocenie Sądu Rejonowego twierdzenia te są iewiarygodne i pozostające w sprzeczności z logicznym rozumowaniem oraz doświadczeniem życiowym. Powszechną praktyką wśród przedsiębiorców działających na rynku meblarskim jest wystawianie faktur przy użyciu tzw. bloczków. Biorąc zaś pod uwagę datę wystawienia dokumentu oraz twierdzenia strony przeciwnej, wręcz niemożliwym było, by pierwsza faktura została wystawiona dopiero pod koniec 2018 roku.

Sąd Rejonowy częściowo uwzględnił powództwo. Uznał za nieuzasadniony zarzut braku legitymacji biernej. Pozwana twierdziła, że powódka zawarła umowę z jej mężem, C. Z., działającym pod firmą (...) C. Z.. Sąd wskazał, że całokształt

okoliczności niniejszej sprawy pozwalał na jednoznaczne przyjęcie, iż C. Z. działał jako osoba czynna w lokalu przedsiębiorstwa, o której mowa w art. 97 k.c. Zachowanie C. Z., podejmowane przez niego działania oraz okoliczności zawarcia umowy z powódką, wyczerpują dyspozycję przepisu art. 97 k.c. W ocenie Sądu I instancji C. Z. był umocowany do działania w imieniu pozwanej będącej przedsiębiorcą i działał na jej rachunek, o czym świadczą m.in. dołączone do sprawy kopie wiadomości tekstowych kierowanych do powódki, a także okoliczność udostępnienia numeru telefonu C. Z. na stronie internetowej pozwanej (...). Brak było podstaw do przyjęcia, by C. Z. działał w imieniu własnym w związku z prowadzoną przez siebie działalnością gospodarczą, zaś dowodem takim nie może być wystawiona faktura VAT nr (...) z dnia (...) czy też podany w zleceniu numer rachunku bankowego. Do momentu zawisnięcia niniejszego sporu nie została ujawniona powódce firma, pod którą działa C. Z. jako przedsiębiorca tj. C.. Sąd Rejonowy uznał, że C. Z. był w istocie przedstawicielem strony pozwanej, a zatem zarzut braku legitymacji biernej nie mógł odnieść skutku.

Sąd I instancji wskazał, że pomiędzy stronami doszło do zawarcia umowy o dzieło - art. 627 k.p.c. Powołał art. 638 § 1 k.c. zgodnie z którym do odpowiedzialności za wady dzieła stosuje się odpowiednio przepisy o rękojmi przy sprzedaży. Odpowiedzialność przyjmującego zamówienie jest wyłączona, jeżeli wada dzieła powstała z przyczyny tkwiącej w materiale dostarczonej przez zamawiającego.

Jako dalszą podstawę prawną Sąd powołał art. 556¹ § 1 k.c., art. 556¹ § 3 k.c. oraz art. 560 § 4 w zw. z art. 638 k.c. W myśl tych regulacji powódka była uprawniona do odstąpienia od umowy. Powódka zgłaszała zastrzeżenia i wzywała do usunięcia wad – przy czym pracownicy pozwanej wymienili tylko blat, a na kolejnych wizytach przynosili ten sam uszkodzony towar. Zgłoszone wady (poza wymianą blatu) nie zostały usunięte, zaś część z nich miała charakter nieusuwalny. Co więcej, jak wynikało z opinii biegłego sądowego z zakresu rzeczoznawstwa meblowego, zdecydowana większość z szeregu stwierdzonych wad w meblach kuchennych miała charakter istotny. W konsekwencji zaktualizowało się prawo powódki do skutecznego odstąpienia od umowy. Powódka była zatem uprawniona do złożenia oświadczenia o odstąpieniu od umowy, czego dokonała pismem z dnia 25 stycznia 2019 roku.

W myśl art. 494 § 1 k.c. strona, która odstępuje od umowy wzajemnej, obowiązana jest zwrócić drugiej stronie wszystko, co otrzymała od niej na mocy umowy, a druga strona obowiązana jest to przyjąć. Strona, która odstępuje od umowy, może żądać nie tylko zwrotu tego, co świadczyła, lecz również na zasadach ogólnych naprawienia szkody wynikłej z niewykonania zobowiązania.

W takiej też sytuacji żądanie powódki w zakresie zwrotu wpłaconej kwoty 24 000 zł tytułem umówionego wynagrodzenia było w pełni uzasadnione. Za zasadne Sąd Rejonowy uznał także domaganie się przez powódkę kwoty 2.337 zł, jaką to poniosła w związku ze zleceniem prywatnej opinii rzeczoznawcy, bowiem sporządzenie tej opinii było niezbędne do efektywnego dochodzenia roszczenia przez powódkę, a poniesione z tego tytułu koszty należy traktować jako roszczenie odszkodowawcze na podstawie art. 471 k.c. w zw. z art. 494 k.c.

Powódka domagała się także zasądzenia na swoją rzecz kwoty 24.000 zł tytułem uiszczonych zadatku w podwójnej wysokości. Zgodnie z art. 394 § 1 k.c., w braku odmiennego zastrzeżenia umownego albo zwyczaju zadatek dany przy zawarciu umowy ma to znaczenie, że w razie niewykonania umowy przez jedną ze stron druga strona może bez wyznaczenia terminu dodatkowego od umowy odstąpić i otrzymany zadatek zachować, a jeżeli sama go dała, może żądać sumy dwukrotnie wyższej. W tej sprawie jednak doszło do nienależytego wykonania umowy, a nie do niewykonania umowy w ogóle. Regulacja art. 394 § 1 k.c. nie ma zastosowania.

Powódce natomiast przysługiwał zwrot wpłaconego zadatku w kwocie 12 000 zł.

Sąd Rejonowy uwzględnił powództwo w zakresie kwoty 38 337 zł, na którą składały się: 24 000 zł uiszczona tytułem wynagrodzenia, kwota 12 000 zł tytułem uiszczonych zadatku na poczet umowy oraz kwota 2 337 zł tytułem zwrotu kosztów w związku ze sporządzeniem opinii rzeczoznawcy.

Pozwana zaskarżyła wyrok w zakresie uwzględnionego powództwa oraz rozstrzygnięcia o kosztach procesu, zarzucając naruszenie przepisów prawa materialnego to jest:

- art. 97 k.c. przez jego niewłaściwe zastosowanie polegające na uznaniu, że C. Z. działał jako osoba czynna w lokalu przedsiębiorstwa powódki w sytuacji, gdy działał w lokalu własnym, który nie należał w jakikolwiek sposób do przedsiębiorstwa powódki i nie zawierał jego oznaczenia, był skazany na umowie jako zleceniobiorca, poniżej złożył swój podpis na umowie, posługując się jednocześnie własną pieczęcią i wskazał swój rachunek bankowy do zapłaty należności, a na przelewie były jego dane wypełniane przez powódkę i to on był odbiorcą pieniędzy,

- art. 638 § 1 k.c. w związku z 560 § 4 k.p.c. przez niewłaściwe zastosowanie polegające na uznaniu, że w przedmiotowej sprawie powódce przysługiwało prawo do odstąpienia od umowy, podczas gdy ewentualne wady w przedmiocie zamówienia należało uznać za nieistotne, a co za tym idzie powódce nie przysługiwało prawo do odstąpienia od umowy,

- art. 565 k.c. przez niezastosowanie polegające na uznaniu, że powódce przysługiwało prawo do odstąpienia od umowy, podczas gdy nawet przy uznaniu, że powódce w ogóle przysługiwało prawo do odstąpienia od umowy, to część przedmiotu umowy jest wykonana w sposób niewadliwy i dający się odłączyć od rzeczy wadliwych, a co za tym idzie ewentualne prawo odstąpienia od umowy ogranicza się jedynie do rzeczy wadliwych.

Zarzucała naruszenie przepisów postępowania to jest:

- art. 49 § 1 k.p.c. w związku z art. 281 k.p.c. przez niewłaściwe zastosowanie polegające na niewydaniu postanowienia o oddaleniu wniosku pozwanej o wyłączenie biegłego J. R., niewłączeniu tego biegłego, mimo że w toku sprawy istniały okoliczności tego rodzaju, które wywołują wątpliwości co do jego bezstronności,

- art. 233 k.p.c. przez dokonanie dowolnej, a nie swobodnej oceny dowodów przez nieuwzględnienie zarzutu braku legitymacji biernej po stronie pozwanej, nieuwzględnienie faktury nr (...), danie wiary w całości zeznaniom powódki przy jednoczesnej odmowie wiary zeznaniom pozwanej i nieuwzględnieniu zeznań świadka C. Z. w zakresie okoliczności zawarcia przez niego umowy z powódką i oparcie rozstrzygnięcia na opinii biegłego J. R., który w sposób nieuprawniony wyszedł poza ramy zobowiązania sądu, dokonując oceny wad, które nie były zgłaszane przez powódkę w toku postępowania reklamacyjnego i w swojej opinii dokonywał nieuprawnionej wykładni treści zawartej przez stron umowy. Pozwana wniosła o zmianę wyroku poprzez oddalenie powództwa w całości i zasądzenie na jej rzecz kosztów za obie instancje.

Powódka wniosła o oddalenie apelacji i zasądzenie na swoją rzecz koszty postępowania odwoławczego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja nie zasługiwała na uwzględnienie.

Sąd Okręgowy w całości podziela w zarówno stan faktyczny ustalony przez Sąd Rejonowy jak i przyjętą przez Sąd Rejonowy podstawę prawną rozstrzygnięcia, z wyjątkiem powołania przez Sąd I instancji art. 97 k.c. Sąd I instancji dokonał prawidłowej oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego przez pryzmat art. 233 § 1 k.p.c. Ramy swobodnej oceny dowodów wyznaczone są wymogami prawa procesowego, doświadczeniem życiowym oraz regułami logicznego myślenia, według których Sąd w sposób bezstronny, racjonalny i wszechstronny rozważył materiał dowodowy jako całość, dokonując wyboru określonych środków dowodowych i ważąc ich moc oraz wiarygodność, odnosi je do pozostałego materiału dowodowego (wyrok Sądu Apelacyjnego w Lublinie z dnia 14 sierpnia 2012r. III AUa 620/12). Stawiając zarzut naruszenia art. 233 § 1 k.p.c. należy wykazać, że Sąd uchybił zasadom logicznego rozumowania lub doświadczenia życiowego. Z tych względów za niewystarczające należy uznać przekonanie strony o innej niż przyjęta przez Sąd wadze (doniosłości) poszczególnych dowodów i o ich odmiennej ocenie niż ocena dokonana przez Sąd (Sąd Apelacyjny we Wrocławiu w wyrokach: z dnia 1 marca 2012r. I ACa 111/12; z dnia 3 lutego 2012r., I ACa 1407/11). Jeżeli zatem Sąd, ze zgromadzonego materiału dowodowego, wyprowadza wnioski logicznie

poprawne i zgodne z doświadczeniem życiowym, to ocena Sądu nie narusza reguł swobodnej oceny dowodów i musi się ostać, chociażby w równym stopniu, na podstawie tego materiału dowodowego, dawały się wysnuć wnioski odmienne (wyrok Sądu Apelacyjny we Wrocławiu z dnia 8 lutego 2012r.; I ACa 1404/11). Co więcej dla skuteczności tak podniesionego zarzutu nie można poprzestać na stwierdzeniu, że dokonane ustalenia faktyczne są wadliwe, odnosząc się do stanu faktycznego, który w przekonaniu skarżącego odpowiada rzeczywistości. Niezbędne jest wskazanie przyczyn, które dyskwalifikują postępowanie Sądu w zakresie ustaleń. Skarżący powinien zwłaszcza wskazać, jakie kryteria oceny zostały naruszone przez Sąd przy analizie konkretnych dowodów, uznając brak ich wiarygodności i mocy dowodowej lub niesłuszne im taką moc przyznając.

Biorąc pod uwagę wskazane wyżej kryteria nie sposób przypisać Sądowi Rejonowemu uchybień, które pozwalałyby na korygowanie poczynionych przez ten Sąd ustaleń faktycznych.

Nie uzasadniony jest także zarzut naruszenia art. 49 § 1 k.p.c. w związku z art. 281 k.p.c. W aktach sprawy nie ma śladu zgłoszenia przez stronę wniosku o wyłączenie biegłego, ani też wskazania jakichkolwiek okoliczności świadczących o konieczności wyłączenia biegłego J. R.. Sąd Rejonowy postanowieniem z 20 lutego 2020 roku dopuścił dowód z opinii biegłego z zakresu meblarstwa na okoliczność ustalenia czy meble kuchenne zostały wykonane prawidłowo, wskazania wad mebli wraz z precyzyjnym określeniem wad istotnych, zgodności dzieła z umową, wskazania czy i które z wad mebli nie mogły być usunięte podczas regulacji po zakończonym montażu, wskazania czy zmiana zakresu umowy mogła wpłynąć na termin jej realizacji. Pierwotnie Sąd zlecił sporządzenie opinii biegłemu T. C. i to jego dotyczył wniosek o wyłączenie złożony przez powódkę z uwagi na wydanie przedprocesowe przez tego biegłego prywatnej opinii na zlecenie powódki. Sąd nie wziął tej opinii pod uwagę i sporządzenie opinii zlecił biegłemu J. R.. Wniosek o wyłączenie biegłego nie został przez Sąd Rejonowy rozpoznany jako bezprzedmiotowy, skoro zlecono sporządzenie opinii innemu biegłemu. Co do biegłego J. R. nie zgłoszono żadnych wniosków o wyłączenie. Nie są uzasadnione również zarzuty, iż biegły w swojej opinii wykroczył poza postępowanie reklamacyjne, albowiem przedmiotem sporządzenia opinii były okoliczności wskazane przez Sąd Rejonowy w postanowieniu dowodowym z 20 maja 2020 roku i biegły sporządził opinię zgodnie ze zleceniem.

Trafny natomiast jest zarzut naruszenia art. 97 k.c. przez uznanie, że C. Z. działał jako osoba czynna w lokalu przedsiębiorstwa powódki. Sąd Rejonowy ustalił, że umowa została zawarta w domu powódki, a więc nie ma zastosowania regulacja art. 97 k.c. Natomiast okoliczności sprawy tj. przedstawiona korespondencja, sporządzona wizualizacja projektu mebli kuchennych świadczą, iż C. Z. działał w imieniu i na zlecenie pozwanej. Należy zatem uznać, że zgodnie z art. 752 k.c. prowadził cudze sprawy bez zlecenia albowiem istnienia takiej umowy zlecenia w niniejszej sprawie nie wykazano. niemniej jednak całokształt okoliczności obszernie przytoczony w pierwszej części uzasadnienia wskazuje na to, że C. Z. działał w imieniu i na rzecz pozwanej. Świadczą o tym, okoliczności wskazane przez sąd na jak to, że jego numer telefonu jako numer to kontaktu widoczny jest na stronie na stronie pozwanej, fakt, że powódka nie wiedziała pod jaką firmą prowadzi działalność gospodarczą C. Z. czy w ogóle prowadzi jakąś działalność. C. Z. sam zeznał, że o tym nie mówił. Zeznał, że umowę zawierał w domu powódki, nie przedstawił się jako prowadzący własną firmę, nie zostawił żadnych folderów, informacji czy wizytówek.

Fakt wskazania konta bankowego na w dokumencie zlecenia na wykonanie mebli nie przesądza tej okoliczności, że umowa była sporządzona na rzecz C. Z., który sam podpisywał się w kontaktach z powódką jako przedstawiciel firmy (...), która należy do pozwanej.

Chybione są pozostałe zarzuty naruszenia prawa materialnego. Zgodnie z art. 560 § 1 i § 4 k.c., który ma na podstawie art. 638 k.c. zastosowanie do umowy o dzieło **§ 1.** jeżeli rzecz sprzedana ma wadę, kupujący może złożyć oświadczenie o obniżeniu ceny albo odstąpieniu od umowy, chyba że sprzedawca niezwłocznie i bez nadmiernych niedogodności dla kupującego wymieni rzecz wadliwą na wolną od wad albo wadę usunie. Ograniczenie to nie ma zastosowania, jeżeli rzecz była już wymieniona lub naprawiana przez sprzedawcę albo sprzedawca nie uczynił zadość obowiązкови wymiany rzeczy na wolną od wad lub usunięcia wady.

§ 4. kupujący nie może odstąpić od umowy, jeżeli wada jest nieistotna.

W niniejszej sprawie wykazane zostało, że zamówione u pozwanej i zamontowane u powódki meble kuchenne zawierały szereg istotnych i nieusuwalnych wad, co więcej nawet te które dało się usunąć, z wyjątkiem wymiany blatu, nie zostały przez pozwaną usunięte, pomimo zgłoszenia tych wad przez powódkę.

Zamontowane u powódki meble zawierały szereg istotnych wad, które zostały opisane w pierwszej części uzasadnienia, co uprawniało ją w myśl art. 560 § 4 k.c. w związku z art. 638 k.c. do odstąpienia od umowy. Konsekwencją jest żądanie zwrotu zapłaconego zadatku, reszty ceny wraz z kosztami prywatnej opinii, która służyła wykazaniu zasadności roszczenia. Nieuzasadniony jest zarzut pozwanej naruszenia art. 565 k.c. i twierdzenie, że skoro część umowy była wykonana niewadliwie, to ewentualne odstąpienie od umowy może dotyczyć tylko rzeczy wadliwych. Budowa i montaż kuchni na wymiar stanowi całość, nie można odstąpić od części umowy i pozostawić części szafek zarówno ze względów praktycznych jak i estetycznych.

Sąd Okręgowy, mając powyższe na uwadze na mocy art. 385 k.p.c. oddalił apelację jako nieuzasadnioną. O kosztach postępowania odwoławczego orzekł na podstawie art. 98 k.p.c., a złożyło się na nie wynagrodzenie pełnomocnika powódki w kwocie 1800 zł.

SSO Magdalena Balion – Hajduk